

ผลและการวิจารณ์

จากการศึกษาสภาวะที่เหมาะสมในการสกัดเพคตินจากเปลือกทุเรียนหมอนทอง โดยทำการศึกษาอุณหภูมิและเวลาที่ใช้ในการสกัดเพคติน หลังจากสกัดเพคตินแล้ว ทำการวิเคราะห์คุณสมบัติทางเคมี และกายภาพของเพคตินที่สกัดได้ พร้อมทั้งศึกษาความสามารถในการเป็นสารต้านอนุมูลอิสระและสารต้านแบคทีเรีย

ผลการศึกษาอุณหภูมิที่เหมาะสมในการสกัดเพคตินจากเปลือกทุเรียนหมอนทอง

ผลการศึกษาอุณหภูมิที่เหมาะสมในการสกัดเพคตินจากเปลือกทุเรียนหมอนทอง และคุณสมบัติต่าง ๆ ของเพคตินที่สกัดได้ แสดงดังตาราง 1 โดยปริมาณผลผลิตเพคตินมากที่สุด ได้จากการสกัดเพคตินที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส มีค่าเท่ากับร้อยละ 7.56 ± 0.24 โดยมีความแตกต่างจากการสกัดที่อุณหภูมิ 70 และ 80 องศาเซลเซียส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ซึ่งปริมาณเพคตินที่สกัดได้มีค่าเพิ่มขึ้นตามอุณหภูมิที่สูงขึ้น ผลการทดลองที่ได้สอดคล้องกับของรัชฎา ตั้งวงษ์ไชย และคณะ (2544 : 23) ซึ่งได้ทดลองการสกัดเพคตินจากส้มมะงั่วโดยใช้อุณหภูมิ 60 และ 90 องศาเซลเซียส พบว่า เมื่ออุณหภูมิเพิ่มขึ้นจาก 60 องศาเซลเซียส เป็น 90 องศาเซลเซียส เพคตินที่สกัดได้มีปริมาณเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการทดลองของธนาวรรณ สุขเกษม (2556 : 59) ที่ทำการศึกษาสภาวะการสกัดเพคตินจากกะหล่ำปลีจากทุบเบ็ก โดยสกัดด้วยกรดไฮโดรคลอริก ที่อุณหภูมิ 80 90 และ 100 องศาเซลเซียส พบว่าเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้นและใช้เวลาในการสกัดที่นานขึ้นจะช่วยให้การสกัดเพคตินให้มีปริมาณที่สูงขึ้น

จากการหาปริมาณกรดกาแลกทูโรนิกของเพคตินที่สกัดได้เปรียบเทียบกับเพคตินทางการค้า โดยวัดปริมาณเพคตินเทียบกับกราฟมาตรฐาน พบว่าปริมาณกรดกาแลกทูโรนิกของเพคตินที่สกัดได้จากอุณหภูมิต่าง ๆ มีค่าใกล้เคียงกับเพคตินทางการค้า โดยเพคตินที่สกัดที่อุณหภูมิ 70 และ 80 องศาเซลเซียส มีปริมาณกรดกาแลกทูโรนิกแตกต่างกับเพคตินทางการค้าอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \geq 0.05$) ส่วนเพคตินที่สกัดได้โดยใช้อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส พบว่า ปริมาณกรดกาแลกทูโรนิกมีความแตกต่างจากทางการค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบปริมาณกรดกาแลกทูโรนิกของเพคตินที่สกัดได้จากเปลือกทุเรียนหมอนทอง ที่อุณหภูมิต่าง ๆ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงว่าเพคตินจากเปลือกทุเรียนมีความบริสุทธิ์ใกล้เคียงกับเพคตินมาตรฐาน เนื่องจากปริมาณกรดกาแลกทูโรนิกเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงความบริสุทธิ์ได้ ปริมาณกรดกาแลกทูโรนิกที่ได้จากเพคตินทุเรียนหมอนทอง

มีค่ามากกว่าที่สกัดได้จากเปลือก เนื้อ และเนื้อในของฝรั่งพันธุ์กลมสาลีและเป็นสีทอง (องอาจ เด็ดดวง, 2553 : 29 - 32)

ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธานี ตระกูลอินทร์ (2533 : 34) ที่พบว่าเมื่ออุณหภูมิในการสกัดเพิ่มขึ้นจาก 50 องศาเซลเซียส เป็น 100 องศาเซลเซียส ปริมาณกรดกาแลกทูโรนิกของเพคตินที่สกัดได้ลดลง เนื่องจากอุณหภูมิที่สูงขึ้นทำให้เกิดปฏิกิริยาดีเอสเทอร์ิฟิเคชัน (Deesterification) ได้มากขึ้น และสอดคล้องกับการศึกษาการสกัดเพคตินจากส้มมะงั่ว ที่อุณหภูมิ 60 และ 90 องศาเซลเซียส พบว่า เมื่อทำการสกัดเพคตินที่อุณหภูมิที่สูงขึ้นเป็นผลให้ปริมาณกรดกาแลกทูโรนิกสูงขึ้น สูงสุดที่อุณหภูมิ 76 องศาเซลเซียส จากนั้นเมื่อเพิ่มอุณหภูมิในการสกัดสูงกว่า 76 องศาเซลเซียส เพคตินที่สกัดได้มีปริมาณกรดกาแลกทูโรนิกลดลง ซึ่งในการสกัดด้วยอุณหภูมิที่สูงขึ้นอาจทำให้มีองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น เฮมิเซลลูโลส หรือน้ำตาลตัวอื่นที่มีอยู่ในส่วนเปลือกด้านในถูกสกัดออกมาเพิ่มขึ้นทำให้เพคตินมีความบริสุทธิ์น้อยลง (รัชฎา ต้วงศ์ไชย และคณะ, 2544 : 27) จากการทดลองปริมาณกรดกาแลกทูโรนิกที่ได้อยู่ในช่วงร้อยละ 71.60 - 75.32 ซึ่งเป็นช่วงที่สามารถยอมรับได้ตามกำหนดของ The Joint/WHO Expert Committee on Food Additive (JECFA) โดยกำหนดให้เพคตินมีปริมาณกรดกาแลกทูโรนิกต่ำสุดเป็นร้อยละ 65

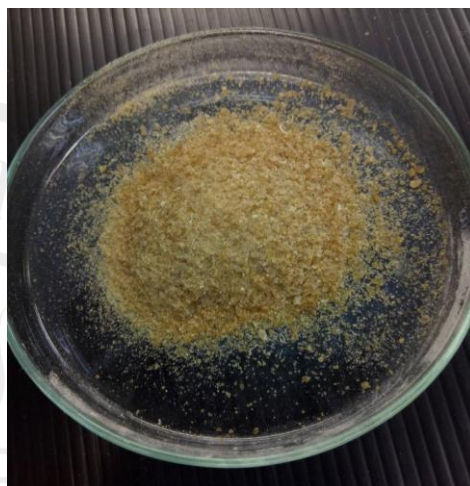
เมื่อพิจารณาค่า DE และปริมาณเมททอกซิล พบว่าปริมาณเมททอกซิลของเพคตินที่สกัดได้จากเปลือกทุเรียนหมอนทองและทางการค้ามีค่าใกล้เคียงกัน และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าอยู่ระหว่างร้อยละ 8.89 - 8.97 ซึ่งจัดอยู่ในเพคตินชนิด High Methoxyl Pectins (HMP) คือ มีปริมาณเมททอกซิลมากกว่าร้อยละ 8.16 เพคตินชนิดนี้สามารถเกิดเจลได้ในสภาวะที่มีน้ำตาลและกรดในปริมาณที่เหมาะสม โดยต้องใช้น้ำตาลในการเกิดเจลประมาณร้อยละ 60 - 65 เหมาะสำหรับเติมในอาหารจำพวกแยม เยลลี่และผลไม้กวน (Yapo, 2008 : 1197 - 1202)

ค่าความสว่างของเพคตินที่สกัดจากเปลือกทุเรียนโดยใช้อุณหภูมิต่าง ๆ มีความแตกต่างจากค่าความสว่างของเพคตินทางการค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) และเมื่อเปรียบเทียบเพคตินจากเปลือกทุเรียนที่สกัดจากอุณหภูมิต่าง ๆ กัน พบว่าค่าความสว่างมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) เช่นกัน โดยเพคตินที่สกัดด้วยอุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส มีความสว่างมากที่สุด รองลงมาคือ ที่อุณหภูมิ 80 และ 90 ตามลำดับ ดังภาพประกอบ 8 แต่เมื่อพิจารณาค่าสีเหลืองของเพคตินพบว่า เพคตินที่สกัดด้วยอุณหภูมิต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการทดลองที่ได้ เมื่อใช้ปริมาณผลผลิตและปริมาณกรดกาแลกทูโรนิก ในการเลือกอุณหภูมิเพื่อทดลองในขั้นต่อไป จึงเลือกการสกัดเพคตินที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส

ก)

ข)

ค)

ง)

ภาพประกอบ 7 ลักษณะของเพคตินจากเปลือกทุเรียนที่สกัดด้วยอุณหภูมิต่าง ๆ ก) เพคตินการค้า
 ข) เพคตินสกัดด้วยอุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส ค) เพคตินสกัดด้วยอุณหภูมิ
 80 องศาเซลเซียส ง) เพคตินสกัดด้วยอุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส

ตาราง 1 ผลการสกัดเพคตินจากเปลือกทุเรียนหมอนทองที่อุณหภูมิต่าง ๆ เป็นเวลา 1 ชั่วโมง

สิ่ง ทดลอง	อุณหภูมิที่สกัด (องศาเซลเซียส)	ปริมาณ ผลผลิต (ร้อยละ)	กรดกาแลกทูโรนิก (ไมโครกรัมต่อ มิลลิลิตร)	DE (ร้อยละ)	ปริมาณ เมททอกซิล (ร้อยละ)	ค่าสี		
						L*	a*	b*
1	ทางการค้า	-	79.52±0.00 ^a	55.06±0.19 ^{ns}	8.97 ^{ns}	77.49±0.08 ^a	2.40±0.04 ^c	14.61±0.26 ^b
2	70	3.95±0.29 ^c	75.32±0.23 ^{a b}	54.55±0.00 ^{ns}	8.89 ^{ns}	64.78±1.22 ^b	3.74±0.48 ^b	20.19±0.49 ^a
3	80	5.71±0.16 ^b	75.73±0.23 ^{a b}	55.19±1.76 ^{ns}	8.99 ^{ns}	62.35±2.53 ^c	5.18±0.53 ^a	20.05±0.29 ^a
4	90	7.56±0.24 ^a	71.60±0.54 ^b	55.21±2.19 ^{ns}	8.99 ^{ns}	60.34±1.13 ^d	5.70±0.37 ^a	19.68±0.58 ^a

หมายเหตุ อักษร abc ที่แตกต่างกันในแนวตั้งแสดงถึงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

อักษร ns แสดงถึงความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \geq 0.05$)

ผลการศึกษาเวลาที่เหมาะสมในการสกัดเพคตินจากเปลือกทุเรียนหมอนทอง

เมื่อได้อุณหภูมิที่เหมาะสมในการสกัดเพคตินจากเปลือกทุเรียนหมอนทองแล้ว คือ ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส จึงทำการศึกษาเวลาที่เหมาะสมในการสกัด โดยใช้เวลาที่สกัดเป็น 1 3 5 และ 7 ชั่วโมง ตามลำดับ หลังจากได้เพคตินแล้วจึงนำมาวิเคราะห์หาคุณสมบัติของเพคติน เพื่อใช้ในการตัดสินใจเลือกเวลาที่เหมาะสมในการสกัดต่อไป ได้ผลการทดลอง ดังตาราง 2 พบว่าปริมาณผลผลิตของเพคตินจากเปลือกทุเรียนหมอนทองที่สกัดด้วยอุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 7 ชั่วโมง มีปริมาณผลผลิตสูงที่สุด คือ มีปริมาณร้อยละ 17.49 ± 0.51 รองลงมา คือ การสกัดเพคตินที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 ชั่วโมง คือ มีปริมาณร้อยละ 16.88 ± 0.90 โดยมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \geq 0.05$)

ส่วนปริมาณกรดกรดกาแลคทูโรนิกของเพคตินที่สกัดที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เป็นเวลาต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเพคตินทางการค้า ($P < 0.05$) ยกเว้น เพคตินที่สกัดเป็นเวลา 7 ชั่วโมง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเพคตินทางการค้า ($P \geq 0.05$) แต่เมื่อพิจารณาปริมาณกรดกาแลคทูโรนิกที่สกัดเป็นเวลา 5 และ 7 ชั่วโมง มีค่าใกล้เคียงกัน คือ มีปริมาณร้อยละ 70.55 ± 0.72 และ 72.97 ± 0.39 และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \geq 0.05$) สอดคล้องกับงานวิจัยของชวณิษฐ์ สิทธิดิษฐ์รัตน์ และคณะ (2548 : 469 - 480) ศึกษาการผลิตเพคตินจากเปลือกและกากผลส้มเหลืองซึ่งใช้เวลาสกัดต่าง ๆ พบว่า ที่เวลาสูงขึ้นปริมาณกรดกาแลคทูโรนิกมีค่าใกล้เคียงกัน

ปริมาณเมททอกซิลของเพคตินเปลือกทุเรียนหมอนทองที่สกัดด้วยอุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เป็นเวลาต่าง ๆ มีค่าใกล้เคียงกัน โดยมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P \geq 0.05$) แต่เมื่อเปรียบเทียบกับเพคตินทางการค้าพบว่าปริมาณเมททอกซิลของเพคตินจากเปลือกทุเรียนหมอนทองมีค่าสูงกว่า และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับเพคตินทางการค้า ($P < 0.05$) โดยเพคตินจากเปลือกทุเรียนมีค่าอยู่ระหว่างร้อยละ 9.74 - 10.23

เมื่อพิจารณาค่าความสว่างพบว่า เพคตินที่สกัดด้วยอุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 7 ชั่วโมง มีสีคล้ำกว่าการสกัดที่อุณหภูมิอื่น ๆ และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดังภาพประกอบ 8

จากผลการทดลองที่ได้ เมื่อใช้ปริมาณผลผลิตปริมาณกรดกาแลคทูโรนิก และสีของเพคตินในการเลือกเวลาที่เหมาะสมเพื่อทดลองในขั้นต่อไป จึงเลือกการสกัดเพคตินที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 ชั่วโมง

ก)

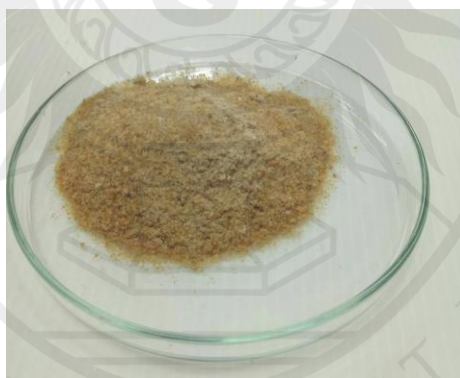
ข)

ค)

ง)

จ)

ภาพประกอบ 8 ลักษณะของเพคตินที่สกัดด้วยอุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส ที่เวลาต่าง ๆ ก) เพคตินการค้า ข) เพคตินสกัดที่เวลา 1 ชั่วโมง ค) เพคตินสกัดที่เวลา 3 ชั่วโมง ง) เพคตินทุเรียนที่สกัดที่เวลา 5 ชั่วโมง จ) เพคตินสกัดที่เวลา 7 ชั่วโมง

ตาราง 2 ผลการสกัดเพคตินจากเปลือกทุเรียนหมอนทองที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส ที่เวลาต่าง ๆ

สิ่งทดลอง	เวลาที่สกัด (ชั่วโมง)	ปริมาณ ผลผลิต (ร้อยละ)	กรดกาแลกทูโรนิก (ไมโครกรัมต่อ มิลลิลิตร)	% DE	ปริมาณ เมททอกซิล	ค่าสี		
						L*	a*	b*
1	ทางการค้า	-	79.52±0.00 ^a	54.55±0.00 ^b	8.89 ^b	77.49±0.08 ^a	2.40±0.04 ^c	14.61±0.26 ^d
2	1	8.69±0.32 ^c	69.33±0.64 ^b	61.77±1.39 ^a	10.04 ^a	61.83±1.49 ^c	5.14±0.26 ^b	19.77±0.70 ^a
3	3	15.59±0.67 ^b	66.86±0.21 ^b	59.89±3.52 ^a	9.74 ^a	63.94±0.80 ^b	5.37±0.45 ^b	19.42±0.22 ^a
4	5	16.88±0.90 ^a	70.55±0.72 ^b	62.94±5.41 ^a	10.23 ^a	65.14±0.56 ^b	5.09±0.35 ^b	18.41±0.29 ^b
5	7	17.49±0.51 ^a	72.97±0.39 ^{a,b}	61.58±2.80 ^a	10.01 ^a	58.84±1.79 ^d	6.72±0.79 ^a	17.81±0.46 ^c

หมายเหตุ อักษร abc ที่แตกต่างกันในแนวตั้งแสดงถึงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P<0.05)

คุณสมบัติการเป็นสารต้านอนุมูลอิสระของสารสกัดจากเพคติน

การวิเคราะห์ความสามารถของเพคตินจากเปลือกทุเรียนหมอนทองในการเป็นสารต้านอนุมูลอิสระทำได้โดยการสกัดเพคตินด้วยเมทานอล และคำนวณปริมาณสารที่สกัดได้เป็นร้อยละ พบว่า ได้สารสกัดจากเพคตินคิดเป็นร้อยละ 8.36 หลังจากนั้นนำสารสกัดเพคตินมาวิเคราะห์ความสามารถในการเป็นสารต้านอนุมูลอิสระของสารสกัดเพคตินจากเปลือกทุเรียนหมอนทองด้วยวิธี DPPH คำนวณหาความเข้มข้นของสารสกัดที่สามารถต้านอนุมูลอิสระได้ร้อยละ 50 (IC_{50}) และนำไปเปรียบเทียบกับสารมาตรฐานวิตามินซี พบว่าสารสกัดเพคตินมีค่า IC_{50} เท่ากับ 6230.06 ppm เมื่อเปรียบเทียบกับสารมาตรฐานวิตามินซี มีค่าเท่ากับ 3.60 ppm ซึ่งค่า IC_{50} จากเพคตินเปลือกทุเรียนหมอนทองมีค่าน้อยกว่าในใบของทุเรียนจากรายงานของนิภาพร ชลสวัสดิ์ และคณะ (2557 : 41 - 48) ที่รายงานการประเมินความสามารถในการเป็นสารต้านอนุมูลอิสระของใบทุเรียนจำนวน 10 พันธุ์ โดยสกัดด้วยเอทานอล และพบว่าสารสกัดจากใบอ่อนทุเรียนพันธุ์กบเจ้าคุณมีความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระดีที่สุด โดยมี IC_{50} เท่ากับ 381.07 ppm

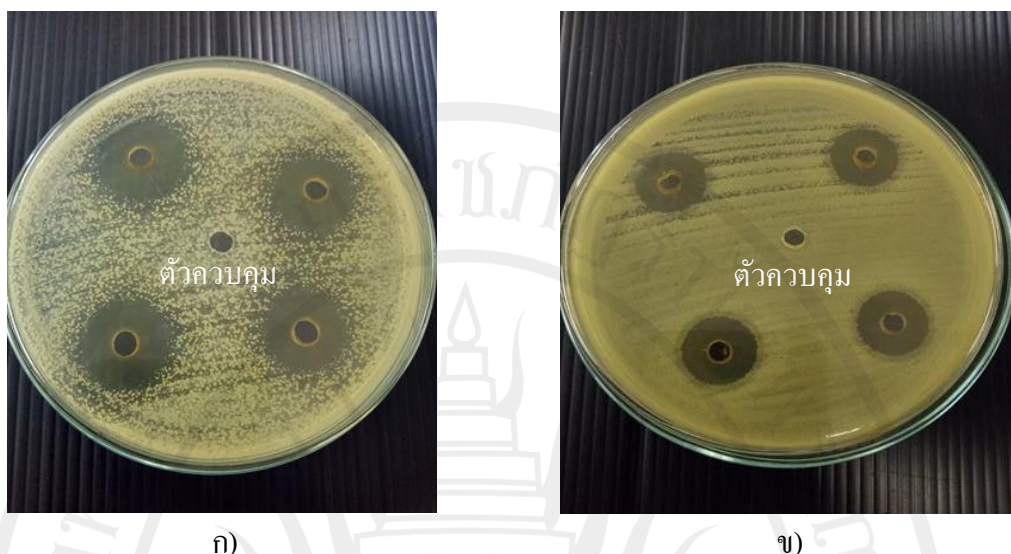
คุณสมบัติการเป็นสารต้านแบคทีเรียของสารสกัดจากเพคติน

นำสารสกัดจากเมทานอลของเพคตินจากเปลือกทุเรียนหมอนทองซึ่งมีความเข้มข้นประมาณ 10^6 ppm มาทดสอบการยับยั้งเชื้อ *Staphylococcus aureus* TISTR 2329 และ *Escherichia coli* TISTR 073 พบว่า สารสกัดเพคตินสามารถยับยั้งเชื้อทั้งสองชนิดได้ โดยการวัดโซนใสของการยับยั้ง ดังภาพประกอบ 9 ขนาดของโซนใส ดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการต้านแบคทีเรียของสารสกัดจากเพคติน

เชื้อจุลินทรีย์	ขนาดโซนใส (เส้นผ่านศูนย์กลาง, เซนติเมตร)
ตัวควบคุม	0.60 ± 0.00^c
<i>S. aureus</i> TISTR 2329	1.71 ± 0.26^a
<i>E. coli</i> TISTR 073	1.51 ± 0.11^b

หมายเหตุ : อักษร abc แสดงถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ภาพประกอบ 9 ลักษณะโซนใสที่เกิดจากการทดสอบสารสกัดเพคตินจากเปลือกทุเรียนต่อเชื้อ
 ก) *S. aureus* TISTR 2329 และ ข) *E. coli* TISTR 073

จากผลการทดลองแสดงให้เห็นว่า สารสกัดจากเพคตินสามารถยับยั้งการเจริญของ *S. aureus* TISTR 2329 มากที่สุด มีเส้นผ่านศูนย์กลางเท่ากับ 1.71 ± 0.26 โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) กับ *E. coli* TISTR 073 และตัวควบคุม ซึ่งเป็นน้ำกลั่นมาเชื้อ จะเห็นได้ว่าสารสกัดเพคตินสามารถยับยั้งแบคทีเรียแกรมบวก *S. aureus* ได้ดีกว่าแบคทีเรียแกรมลบ *E. coli* ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบคทีเรียแกรมลบจะมีความต้านทานต่อสารสกัดหรือตัวยับยั้งได้ดีกว่าแบคทีเรียแกรมบวก เนื่องจากแบคทีเรียแกรมลบมีเยื่อชั้นนอกและเพอริพลาสมิก สเปซ โดยสารไลโปพอลิแซกคาไรด์ จะเป็นตัวกั้นการซึมผ่านของสารต่าง ๆ ได้ (Shan and et al. 2007 : 112 - 119)